

2020 m. rugpjūčio 10 d. Tribunal da Relação de Coimbra (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Liberty Seguros, SA/ DR

(Byla C-375/20)

(2020/C 348/14)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal da Relação de Coimbra

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Liberty Seguros, SA

Atsakovas: DR

Įstojusios į bylą šalys: Fundo de Garantia Automóvel, VS, FN, JT, Seguradoras Unidas, SA

Prejudiciniai klausimai

Ar pagal [Sąjungos] teisę, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/103/EB ⁽¹⁾, draudžiama nacionalinės teisės norma, leidžianti prieš nekenčėjusius trečiuosius asmenis ir *Fundo de Garantia Automóvel* remtis motorinės transporto priemonės valdytojo civilinės atsakomybės draudimo sutarties negaliojimu tuo pagrindu, kad draudėjas transporto priemonę naudojo keleiviams ir kroviniams vežti atlygintinai, slapta ir neteisėtai, ir šią paskirtį nuslėpė nuo draudiko? Ar atsakymas būtų toks pats, jei keleiviai žino, jog vežimas yra slaptas ir neteisėtas?

(¹) 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/103/EB dėl motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo patikrinimo (OL L 263, 2009, p. 11).

2020 m. liepos 29 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Servizio Elettrico Nazionale SpA ir kt. / Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato ir kt.

(Byla C-377/20)

(2020/C 348/15)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantės: Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA

Kitos apeliacinio proceso šalys: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, ENEL SpA, Servizio Elettrico Nazionale SpA, Eni Gas e Luce SpA, Eni SpA, Gala SpA, Axpo Italia SpA, E.Ja SpA, Green Network SpA, Ass.ne Codici – Centro per i Diritti del Cittadino

Prejudiciniai klausimai

1. Ar veiksmai, susiję su piktnaudžiavimu dominuojančia padėtimi, gali būti savaime teisėti ir laikomi „piktnaudžiavimu“ tik dėl jų (galimo) ribojamojo poveikio atitinkamai rinkai? Ar šiems veiksams taip pat turi būti būdingas konkretus neteisėtumo požymis, kurį sudaro „kitų negu įprasti konkurencinių metodų (arba priemonių)“ taikymas? Kokiais kriterijais remiantis pastaruoju atveju galima atskirti „įprastą“ konkurenciją nuo „iškreiptosios“?

2. Ar nuostata, pagal kurią draudžiamas piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi, siekiama padidinti vartotojų gerovę ir teismas turi nustatyti, ar ši gerovė sumažėjo ar galėtų sumažėti? Ar nuostata, pagal kurią draudžiami konkurencijos pažeidimai, savaime siekiama išsaugoti konkurencinę rinkos struktūrą, kad būtų užkirstas kelias ekonominės galios struktūrą, kurios laikytinos žalingomis visuomenei, kūrimui?
3. Ar tuo atveju, kai piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi pasireiškė mėginimu užkirsti kelią esamo konkurencijos lygio išlaikymui arba jos plėtrai, dominuojančią padėtį užimančiai įmonei vis dėlto gali būti leidžiama įrodyti, kad, nepaisant teoriškai galimo ribojamojo poveikio, jos veiksmai neturėjo konkretaus pažeidimo požymių? Jeigu į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai, siekiant įvertinti netipiško piktnaudžiavimo padėtimi siekiant iš rinkos pašalinti konkurentus buvimą, ar SESV 102 straipsnį reikia aiškinti taip, kad Tarnyba yra įpareigota konkrečiu atveju įvertinti šalies pateiktą ekonominę analizę dėl to, ar konkrečiais tiriamais veiksmais ji galėjo pašalinti savo konkurentus iš rinkos?
4. Ar piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi reikia vertinti tik pagal jo poveikį (net jeigu jis yra tik galimas) rinkai, neatsižvelgiant į subjektyvius atskiros įmonės motyvus? Ar ketinimo apriboti konkurenciją įrodymas yra kriterijus, kuris gali būti (net išimtinai) taikomas vertinant dominuojančią padėtį užimančios įmonės piktnaudžiavimą, arba, ar šio subjektyviojo požymio įrodymas yra svarbus tik siekiant perkelti įrodinėjimo pareigą dominuojančią padėtį užimančiai įmonei (kuri šiuo atveju turi pateikti įrodymą, kad konkurencija rinkoje nėra pašalinama)?
5. Ar tuo atveju, kai dominuojanti padėtis yra susijusi su keliomis tai pačiai įmonių grupei priklausančiomis įmonėmis, priklausymo šiai grupei pakanka tam, kad būtų galima daryti prielaidą, jog įmonės, kurios neatliko piktnaudžiavimo veiksmų, taip pat dalyvavo darant pažeidimą – šiuo atveju Tarnybai pakaktų įrodyti, kad bendroje dominuojančioje grupėje veikiančios įmonės sąmoningai veikė lygiagrečiai, net ir nesant neteisėto susitarimo – ar vis dėlto reikia (kaip antai kartelių draudimo atveju) pateikti, net ir netiesioginių situacijos, kad įvairios dominuojančią padėtį užimančiai grupei priklausančios įmonės koordinavo ir derino veiksmus, įrodymą, visų pirma kad būtų įrodytas patronuojančiosios bendrovės dalyvavimas?

**2020 m. rugpjūčio 11 d. Østre Landsret (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje B/ Udlændingenævnet**

(Byla C-379/20)

(2020/C 348/16)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Østre Landsret

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: B

Atsakovė: Udlændingenævnet

Prejudicinis klausimas

Ar pagal 1980 m. rugsėjo 19 d. Asociacijos tarybos sprendimo Nr. 1/80⁽¹⁾ dėl asociacijos plėtros, siejamo su Europos ekonominės bendrijos ir Turkijos asociacijos steigimo susitarimu, kurį 1963 m. rugsėjo 12 d. Ankaroje pasirašė Turkijos Respublika, EEB valstybės narės ir Bendrija, ir kuris Bendrijos vardu buvo sudarytas, aprobuotas bei patvirtintas 1963 m. gruodžio 23 d. Tarybos sprendimu 64/732/EEB⁽²⁾, 13 straipsnį draudžiama nustatyti ir taikyti naują nacionalinę priemonę, pagal kurią tam tikroje valstybėje narėje teisėtai gyvenantis ekonomiškai aktyvus Turkijos pilietis gali susijungti su savo 15 metų amžiaus vaiku tik jeigu toks susijungimas grindžiamas labai specifiniais pagrindais, įskaitant su šeimos vientisumu ir vaiko interesais susijusius pagrindus?

⁽¹⁾ 1980 m. rugsėjo 19 d. Asociacijos tarybos sprendimas Nr. 1/80 dėl asociacijos plėtros, siejamas su Europos ekonominės bendrijos ir Turkijos asociacijos steigimo susitarimu (OL C 110, 1983, p. 60).

⁽²⁾ 1963 m. gruodžio 23 d. Tarybos sprendimas dėl Europos ekonominės bendrijos ir Turkijos asociacijos susitarimo sudarymo (OL 217, 1964 12 29, p. 3685; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 11 t., p. 10).